

Drept penal - Proba teoretica - Curte de Apel

1 În vederea determinării legii penale mai favorabile:

- A. formele agravate incidente în cauză prevăzute de legea nouă ca atare, dar care nu existau sub legea veche, sunt avute în vedere atunci când se aleg textele ce urmează a fi comparate;
- B. formele agravate incidente în cauză prevăzute de legea nouă ca atare, dar care nu existau sub legea veche, nu sunt avute în vedere atunci când se aleg textele ce urmează a fi comparate;
- C. formele agravate incidente în cauză prevăzute de legea nouă ca atare, dar care nu existau sub legea veche, sunt sau nu avute în vedere atunci când se aleg textele ce urmează a fi comparate, în funcție de situația cea mai favorabilă pentru inculpat.

2 Consimțământul persoanei vătămate:

- A. înlătură caracterul penal al faptei dacă aceasta ratifică ulterior acțiunea tipică realizată de făptuitor;
- B. înlătură caracterul penal al faptei dacă este valabil exprimat numai la momentul inițial al comiterii infracțiunii continuate;
- C. dacă survine pe parcursul comiterii infracțiunii continue, nu exclude reținerea unei tentative la acea infracțiune.

3 Pot răspunde penal pentru tentativă la aceeași infracțiune:

- A. numai autorul și complicele, dacă instigatorul este cel care a denunțat săvârșirea infracțiunii, înainte de descoperirea ei, iar consumarea a fost astfel împiedicată;
- B. numai instigatorul și complicele, dacă autorul este cel care a denunțat săvârșirea infracțiunii consumate, înainte de descoperirea ei, iar epuizarea a fost astfel împiedicată;
- C. instigatorul, autorul și complicele, dacă acesta din urmă este cel care a denunțat săvârșirea infracțiunii, înainte de descoperirea ei, iar consumarea a fost astfel împiedicată.

4 În cazul recidivei postcondamnatorii, dacă noua infracțiune este comisă în cursul executării pedepsei ce constituie primul termen, determinarea restului rămas de executat se raportează la:

- A. momentul comiterii acțiunii ce constituie elementul material al tentativei absolut improprie;
- B. momentul comiterii primului act material din structura infracțiunii continuate;
- C. momentul comiterii acțiunii ce constituie elementul material al infracțiunii progresive.

5 În situația comiterii a două infracțiuni aflate în concurs, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 80 C. pen. doar pentru una dintre acestea:

- A. se poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei pentru o infracțiune și amânarea aplicării pedepsei pentru cealaltă;
- B. se poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei;
- C. nu se poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei.

6 Prin sentința penală nr. 33/12.10.2018 a Judecătoriei A., definitivă la data de 30.10.2018, inculpatul X. a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art.229 alin.(1) lit. d C. pen. Prin aceeași sentință s-a dispus în baza art. 89 C. pen. anularea amânării aplicării pedepsei de 1 an închisoare stabilită pentru săvârșirea infracțiunii de furt prevăzută de art. 228 alin.(1) C. pen., dispusă prin sentința penală nr. 76/02.05.2017 a Judecătoriei A., definitivă la data de 14.05.2017. Constatându-se existența concursului real de infracțiuni, instanța a aplicat inculpatului în baza art. 39 alin.(1) lit. b) C. pen. pedeapsa rezultantă de 2 ani și 4 luni închisoare și a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, conform art. 91 C. pen. Termenul de supraveghere de 3 ani stabilit de instanță va curge:

- A. de la data de 14.05.2017;
- B. de la data de 30.10.2018;
- C. de la data de 12.10.2018.

7 În cazul infracțiunilor simple ale căror cerințe de tipicitate implică producerea unei pagube ori realizarea unui folos necuvenit pe o perioadă de timp, termenul de prescripție a răspunderii penale curge de la data:

- A. producerii ultimului rezultat;
- B. producerii primului rezultat;
- C. comiterii acțiunii sau inacțiunii ce constituie elementul material al infracțiunii.

8 Infrațiunea de lipsire de libertate în mod ilegal:

- A. este absorbită întotdeauna în conținutul infracțiunii de viol, atunci când aceasta s-a consumat;
- B. își poate păstra autonomia chiar dacă infracțiunea de viol s-a consumat;
- C. este absorbită în conținutul tentativei la infracțiunea de viol, chiar dacă excedează acțiunilor necesare pentru imobilizarea victimei.

9 În cazul infracțiunii de înșelăciune prevăzută de art. 244 C. pen.:

- A. paguba trebuie să se producă în patrimoniul aceleiași persoane asupra căreia s-a exercitat acțiunea de inducere în eroare;
- B. paguba trebuie să se producă în patrimoniul altei persoane decât cea asupra căreia s-a exercitat acțiunea de inducere în eroare;
- C. paguba se poate produce atât în patrimoniul persoanei induse în eroare, cât și al unei alte persoane.

10 Favorizarea făptuitorului:

- A. poate fi comisă de participantul la comiterea faptei prevăzute de legea penală;
- B. poate fi comisă de persoana vătămată;
- C. fiind personală, nu poate fi comisă în coautorat.

11 Fapta de evidențiere în actele contabile a unor cheltuieli nereale, prin folosirea unor facturi și chitanțe fiscale falsificate, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale constituie:

- A. infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 în concurs cu infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 322 C. pen.;
- B. infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 în concurs cu infracțiunea de uz de fals prevăzută de art.323 C. pen.;
- C. infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 241/2005.

12 Fapta inculpatului de a încuraja întreținerea raporturilor sexuale cu minori, prin intermediul blog-ului pe care îl deținea, afirmând că asemenea acte sexuale prezintă multiple beneficii din perspectiva satisfacției sexuale:

- A. nu constituie infracțiune;
- B. constituie infracțiunea de instigare la infracțiunea de racolare a minorilor în scopuri sexuale, prevăzută de art. 47 raportat la art. 222 C. pen.;
- C. constituie infracțiunea de instigare publică, prevăzută de art. 368 C. pen.

13 Minorul A. a părăsit centrul educativ în care era deținut, fără acordul autorităților, fiind ajutat de B., îngrijitor la centru, căruia i-a fost milă de minor și dorea să îl angajeze la ferma pe care o avea fratele său, unde să presteze diverse munci în agricultură. A. și B. au fost trimiși în judecată. Instanța va dispune:

- A. aplicarea unei măsuri educative față de minor pentru săvârșirea infracțiunii de neexecutarea sancțiunilor penale prevăzută de art. 288 alin. 2 C. pen. și condamnarea lui B. pentru săvârșirea aceleiași infracțiuni în forma complicității;
- B. aplicarea unei măsuri educative față de minor pentru săvârșirea infracțiunii de neexecutarea sancțiunilor penale prevăzută de art. 288 alin. 2 C. pen. și achitarea lui B., pe considerentul că față de acesta nu este îndeplinită cerința imputabilității, intenția sa fiind aceea de a-l ajuta pe minor;
- C. aplicarea unei măsuri educative față de minor pentru săvârșirea infracțiunii de evadare prevăzută de art. 285 alin. 1 C. pen. și condamnarea lui B. pentru săvârșirea aceleiași infracțiuni în forma complicității.

14 Infracțiunea de represiune nedreaptă:

- A. se poate comite numai prin dispunerea arestării sau condamnării unei persoane despre care se știe că este nevinovată;
- B. poate avea ca subiect activ un organ de cercetare penală ori un magistrat;
- C. are un subiect pasiv adiacent circumstanțiat.

15 În ceea ce privește infracțiunea de înlesnire a evadării:

- A. poate fi comisă în concurs cu infracțiunea de evadare;
- B. poate avea ca element material și acte de ajutor comise după ce a avut loc evadarea;
- C. dacă se realizează prin folosirea de violențe, se va afla în concurs cu infracțiunea prevăzută de art. 193 C.pen.

16 În ceea ce privește falsul intelectual:

- A. poate intra în concurs ideal cu infracțiunea de uz de fals, privind unul și același înscris;
- B. spre deosebire de falsul material în înscrisuri oficiale, alterează manifestarea de voință înglobată în act (negotium) și nu înscrisul constatator (instrumentum);
- C. infracțiunea se consumă la momentul folosirii actului.

17 Inculpatul a fost prins în flagrant în timp ce vindea unui consumator țigarete cu cannabis (droguri de risc) și un plic cu cocaină (drog de mare risc). Inculpatul va răspunde pentru:

- A. art. 2 alin. 1 și art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen.;
- B. art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 C. pen.;
- C. art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000.

18 Va răspunde pentru infracțiunea de părăsire a locului accidentului, prevăzută de art. 338 alin. 1 C. pen., conducătorul vehiculului care, după ce a pierdut controlul volanului și a accidentat un pieton care trecea strada prin loc nepermis:

- A. a cauzat victimei leziuni ce au necesitat pentru vindecare 3 zile de îngrijiri medicale, victima părăsind locul faptei după accident, iar conducătorul auto a anunțat evenimentul la poliție;
- B. a cauzat victimei excoțiații ce nu au necesitat îngrijiri medicale însă, conducătorul auto a refuzat să o transporte la spital la cererea acesteia;
- C. a cauzat victimei un avort însă, aceasta din urmă a părăsit locul faptei, motiv pentru care conducătorul auto nu a considerat necesar să meargă la poliție pentru a anunța evenimentul.

19 Inculpatul X. vinde droguri de mare risc, consumând și el aceste droguri ocazional. Inculpatul vinde aceste droguri aceleiași persoane și în cantități din ce în ce mai mari, bănuind că acesta le revinde. Persoana respectivă decedează ca urmare a unei supradoze cu aceste droguri. Inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de omor cu intenție eventuală, deoarece i-a fost indiferent dacă victima va deceda ca urmare a consumului de droguri. Instanța de judecată:

- A. va condamna inculpatul pentru săvârșirea infracțiunii de omor în concurs cu infracțiunea de trafic de droguri de mare risc, prevăzute de art. 189 C. pen. și art. 2 alin. 2 din Legea nr. 143/2000, republicată, cu aplicarea art. 35 C. pen.;
- B. va condamna inculpatul doar pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 11 din Legea nr. 143/2000;
- C. va condamna inculpatul doar pentru infracțiunea de trafic de droguri de mare risc, prevăzută de art. 2 alin. 2 din Legea nr. 143/2000, republicată, cu aplicarea art. 35 C. pen.

20 Inculpatul, polițist comunitar, realiza controale repetate la barul persoanei vătămate, găsind nereguli de fiecare dată. Pentru a nu întocmi procese verbale de constatare a contravenției, inculpatul i-a cerut, de fiecare dată, persoanei vătămate să se dezbrace în fața lui, fiind refuzat. Într-una din zile, enervat de refuzul repetat al persoanei vătămate, inculpatul i-a spus că dacă nu se dezbracă și nu întreține cu el raporturi sexuale, îi va distruge barul și va proceda și la întocmirea unui dosar penal, astfel că persoana vătămată s-a supus cerinței inculpatului. În sarcina inculpatului se va reține:

- A. infracțiunea de viol, prevăzută de art. 218 alin. 1 C. pen.;
- B. infracțiunile de viol, prevăzută de art. 218 alin. 1 C. pen. în concurs real cu infracțiunea de folosire a funcției în scop sexual, prevăzută de art. 299 alin. 1 C. pen.;
- C. infracțiunea de folosire a funcției în scop sexual, prevăzută de art. 299 alin. 1 C. pen.

21 Regula subsidiarității este incidentă în cazul:

- A. obținerii datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane;
- B. percheziției informatice;
- C. percheziției domiciliare.

22 Termenul de 48 de ore de la pronunțare pentru declararea recursului împotriva unei încheieri pronunțate într-o zi de vineri la ora 15: 30, prin care s-a repins cererea de sesizare a Curții Constituționale se împlinește:

- A. luni la ora 24: 00;
- B. duminică la ora 15: 30;
- C. duminică la ora 17: 30.

23 În cursul urmăririi penale:

- A. schimbarea încadrării juridice poate fi dispusă și de organul de cercetare penală;
- B. un inculpat nu poate avea calitatea de suspect în aceeași cauză pentru o altă faptă;
- C. organul de cercetare penală poate dispune extinderea acțiunii penale față de suspectul acuzat de comiterea infracțiunii de măturie mincinoasă.

24 În procedura de soluționare a contestației formulată împotriva încheierii prin care au fost respinse toate cererile și excepțiile invocate de inculpat și s-a dispus începerea judecării:

- A. poate fi invocată din oficiu excepția necompetenței materiale a organului de urmărire penală ierarhic inferior celui care ar fi fost competent să efectueze urmărirea, indiferent dacă aceasta a fost invocată sau nu în fața judecătorului de cameră preliminară de la instanța sesizată cu rechizitoriu;
- B. poate fi invocată de către inculpat excepția necompetenței teritoriale a organului de urmărire penală, dacă aceasta nu a fost invocată în fața judecătorului de cameră preliminară de la instanța sesizată cu rechizitoriu;
- C. poate fi dispusă o soluție de încetare a procesului penal în cazul în care se constată împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale.

25 Inculpatul poate cere continuarea procesului penal:

- A. în cazul retragerii măturiei mincinoase dată într-un proces civil, după pronunțarea hotărârii civile în primă instanță;
- B. în cazul retragerii de către persoana vătămată a plângerii prealabile formulată față de acesta, retragere care nu îl vizează și pe instigator;
- C. în cazul în care lipsește autorizarea organului competent necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale.

26 După încetarea măsurii de supraveghere tehnică:

- A. procurorul poate să amâne motivat efectuarea informării către fiecare subiect al unei măsuri de supraveghere tehnică ce a fost luată în privința sa, cel mai târziu până la clasarea cauzei;
- B. procurorul poate decide că este în interesul cauzei, deoarece s-ar pune în pericol siguranța victimei, ca informarea către un anumit subiect al mandatului despre măsura de supraveghere tehnică să nu se realizeze;
- C. procurorul poate informa, în scris, în cel mult 10 de zile, pe fiecare subiect al unui mandat despre măsura tehnică ce a fost luată.

27 Hotărârea de condamnare a unui membru român în Parlamentul European care are locuința în România, rămasă definitivă prin neapelare, se pune în executare de către:

- A. Înalta Curte de Casație și Justiție, dacă acesta a dobândit calitatea după săvârșirea infracțiunii;
- B. Tribunalul București, dacă acesta a dobândit calitatea după săvârșirea infracțiunii;
- C. Judecătoria Sectorului 2 București, dacă acesta a comis o infracțiune de vătămare corporală pe teritoriul unui stat membru, pentru care, după ce a fost pusă în mișcare acțiunea penală cu autorizarea prealabilă a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel în a cărei rază teritorială se află locuința sa, a fost judecat în România.

28 În cursul unei proceduri penale:

- A. termenul procedural socotit pe luni, expiră la sfârșitul zilei corespunzătoare din ultima lună, chiar dacă aceasta cade într-o zi nelucrătoare;
- B. termenul nu include în durata sa ziua la care se sfârșește, în cazul luării măsurii preventive a controlului judiciar în cursul urmăririi penale sau în faza camerei preliminare;
- C. este de regresivitate termenul care se calculează începând cu momentul stabilit de legiuitor în sensul invers al curgerii timpului, ultima zi a termenului situându-se într-o zi calendaristică anterioară momentului în care a început să curgă.

29 Declarația dată de persoana vătămată ca urmare a unei audieri ce a avut loc într-o incintă special adaptată în acest scop:

- A. nu poate justifica, în mod determinant, o soluție de condamnare;
- B. constituie mijloc de probă, chiar dacă a fost administrată înainte de începerea urmăririi penale;
- C. va fi exclusă dacă măsura a fost dispusă de către organul de cercetare penală.

30 În ipoteza în care, prin același rechizitoriu, procurorul dispune trimiterea în judecată a unei persoane și o soluție de clasare cu privire la altă persoană, împotriva soluției de clasare:

- A. poate fi formulată plângere direct la judecătorul de cameră preliminară, pe considerentul că urmărirea penală este finalizată;
- B. poate fi soluționată direct de judecătorul de la instanța care a fost sesizată prin rechizitoriu;
- C. poate fi formulată plângere la prim-procurorul unității de parchet care este obligat să soluționeze plângerea în cel mult 20 de zile.

31 Apelul declarat de Ministerul Public în defavoarea unui inculpat:

- A. poate fi extins și cu privire la un alt inculpat, numai dacă motivele de apel sunt comune;
- B. nu poate conduce la o soluție de achitare a inculpatului pe care îl privește;
- C. poate conduce la soluția desființării cu trimitere spre rejudecare.

32 În situația în care persoana X., bănuită de comiterea unei infracțiuni grave, în speță tâlhărie urmată de moartea victimei, locuiește într-un autovehicul monovolum care este amenajat cu un pat și ale cărui roți au fost îndepărtate, solicitarea procurorului de încuviințare a percheziției domiciliare asupra autovehiculului:

- A. se soluționează în camera de consiliu, fără citarea părților și cu participarea procurorului;
- B. se soluționează prin încheiere de către judecătorul de drepturi și libertăți, ce poate fi supusă contestației în termen de 48 de ore;
- C. este inadmisibilă, pe considerentul că era necesară solicitarea încuviințării percheziției unui autovehicul.

33 În cazul condamnării ca urmare a judecării în absentia, redeschiderea procesului penal poate fi cerută:

- A. de către persoana față de care procedura de comunicare a hotărârii de condamnare a fost legal îndeplinită;
- B. de către persoana care nu a fost legal citată în fața instanței de apel;
- C. de inculpatul căruia i s-a comunicat personal rechizitoriul, dar care ulterior nu a mai fost citat la proces.

34 Principiul „ne bis in idem”:

- A. are ca scop protejarea suspectului sau inculpatului împotriva eventualității de a fi supus unor cercetări succesive pentru aceleași fapte în două sau mai multe state membre;
- B. nu are ca scop protejarea unui suspect sau inculpat împotriva eventualității de a fi supus unor cercetări succesive pentru aceleași fapte în două sau mai multe state membre;
- C. are ca scop protejarea inculpatului împotriva eventualității de a fi supus unor cercetări penale succesive pentru aceleași fapte în legătură cu care a fost audiat ca martor într-o procedură pendinte în alt stat membru.

35 Cetățeanul român:

- A. poate fi extrădat dacă are și cetățenia statului solicitant;
- B. poate fi extrădat exclusiv dacă este îndeplinită condiția existenței unei convenții internaționale multilaterale la care România este parte sau pe bază de reciprocitate;
- C. poate fi extrădat și fără verificarea condiției dublei incriminări, dacă există examenul de regularitate internațională întocmit de autoritatea centrală.

36 În cazul transferului de proceduri, cererile formulate de către autoritățile altor state în vederea confirmării existenței unor proceduri paralele se soluționează de către:

- A. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de către instanța pe rolul căreia se află cauza;
- B. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție la solicitarea Eurojust;
- C. instanța pe rolul căreia se află cauza la solicitarea punctului național de contact la Rețeaua Judiciară Europeană sau autorității centrale pentru statele terțe.

37 În cursul judecății, la efectuarea expertizei:

- A. poate participa un expert recomandat de persoana vătămată;
- B. procurorul nu poate propune participarea unui expert recomandat de el;
- C. numai părțile pot propune experți recomandați.

38 În ceea ce îl privește pe martor:

- A. poate comite infracțiunea de mărturie mincinoasă complicele la aceeași infracțiune, judecat separat de autor, într-o cauză disjunctă, dacă audiat ca martor în cauza autorului face afirmații mincinoase;
- B. nu poate fi obligat să dea declarație dacă este soțul persoanei vătămate;
- C. concubina inculpatului, audiată ca martor, poate fi subiect activ al infracțiunii de mărturie mincinoasă.

39 Percheziția:

- A. corporală, se face numai în prezența avocatului suspectului în caz de infracțiune flagrantă;
- B. domiciliară, nu necesită autorizarea judecătorului dacă suspectul consimte în scris în fața procurorului la efectuarea acesteia;
- C. informatică, se poate dispune de instanță la cererea persoanei vătămate.

40 În accețiunea Curții Europene a Drepturilor Omului:

- A. noțiunea de cale de atac efectivă, prevăzută de art. 13 din Convenția EDO presupune și posibilitatea de a contesta emiterea unui mandat de percheziție înainte de efectuarea acesteia;
- B. ordonanța procurorului prin care dispune percheziția corporală nu încalcă dreptul la viața privată prevăzut de art. 8 din Convenția EDO dacă nu indică în mod expres scopul și întinderea acesteia, ci doar textele de lege aplicabile;
- C. apelurile telefonice efectuate de la domiciliu intră sub incidența noțiunii de viață privată.

- 41 La sfârșitul lunii aprilie 2016, persoana vătămată Z. a postat pe internet un anunț de vânzare a mai multor obiecte de îmbrăcăminte, iar la data de 08.05.2016, în jurul orei 10: 00, a fost contactat telefonic de o femeie care s-a prezentat Y. și care s-a arătat interesată de bunurile oferite spre vânzare. Persoana vătămată Z. s-a întâlnit pe str. Teilor cu Y., aceasta fiind însoțită de X., cei doi sosind la întâlnire cu un autovehicul de culoare galbenă, marca VW. Persoana vătămată le-a arătat lui X. și Y. obiectele de îmbrăcăminte oferite spre vânzare, convenind cu cei doi ca preț de vânzare-cumpărare suma de 3.700 lei. În continuare, sub pretextul că se duce la autoturism să aducă banii, X. s-a îndreptat spre autovehiculul VW, de culoare galbenă și s-a urcat la volan. Imediat, Y., care avea în mână hainele, l-a îmbrâncit pe Z. și a sărit în portbagajul aceluiasi vehicul, iar șoferul a demarat în trombă. Văzând ce se întâmplă, persoana vătămată Z. s-a agățat de centura de siguranță a autoturismului ce avea deschis geamul de la șofer, iar X. i-a aplicat o lovitură cu plama. X. și-a continuat deplasarea în timp ce Z. era agățat de portieră, ținându-se de centura de siguranță. Persoana vătămată i-a cerut șoferului să oprească, însă acesta nu a ținut cont și a accelerat, rulând cu viteza de aprox. 80km/h, astfel că la o intersecție, virând la dreapta, a intrat în derapaj, ajungând pe celălalt sens de mers. În acest moment, persoana vătămată nu s-a mai putut ține, fiind târâtă cu picioarele pe carosabil și, pentru a nu cădea sub roțile vehiculului, și-a dat drumul, iar în cădere s-a julit la mâini și picioare și i s-a spart display-ul telefonului mobil.
- Potrivit certificatului medico-legal nr. A2/2526/10.05.2016, persoana vătămată Z. a prezentat la data examinării următoarele leziuni traumatice: atelă antebrațului-dreapta; 5 excoriații superficiale la nivelul degetelor I și II de la mâna dreaptă față dorsală; multiple excoriații la nivelul mâinii stângi, față dorsală și al degetelor II, III, IV și V; placard excoriat de dimensiuni 23/12 cm la nivelul gambei stângi, antero-lateral în 1/3 proximală și medie; excoriație rotundă la nivel infrapatelar dreapta; placard excoriat de dimensiuni 14/10 cm la nivelul gambei drepte în 1/3 medie lateral; placard excoriat de dimensiuni 10/5 cm la nivelul gambei drepte, dorsal, în treimea distală. Leziunile traumatice au necesitat 30-35 de zile de îngrijiri medicale, nu au pus, prin ele însele, în primejdie viața victimei și nu sunt de natură să determine infirmitate fizică.

Faptele comise de inculpați constituie:

- A. tentativă la infracțiunea de omor calificat prevăzută de art. 32 raportat la art.189 alin.(1) lit. d) C. pen. în concurs de conexitate consecvențională cu infracțiunea de tâlhărie prevăzută de art. 233 C. pen. (inculpatul X.), respectiv infracțiunea de tâlhărie prevăzută de art. 233 C. pen. (inculpata Y.);
- B. infracțiunile de vătămare corporală prevăzută de art. 194 alin.(1) lit. e) C. pen. (inculpatul X.) și de furt prevăzută de art. 228 C. pen. (inculpata Y.);
- C. tentativă la infracțiunea de omor calificat prevăzută de art. 32 raportat la art.189 alin.(1) lit. d) C. pen. în concurs de conexitate etiologică cu infracțiunea de tâlhărie prevăzută de art. 233 C. pen. (inculpatul X.), respectiv complicitate la tentativă la infracțiunea de omor calificat prevăzută de art. 32 raportat la art.189 alin.(1) lit. d) C. pen., în concurs de conexitate etiologică cu infracțiunea de tâlhărie prevăzută de art.233 C. pen. (inculpata Y.);
-
- 42 Inculpatul a fost oprit în trafic, după miezul nopții, de un echipaj mixt de la ordine publică și jandarmi și sancționat pentru tulburarea liniștii publice, deoarece în mașina sa muzica se auzea prea tare pentru ora târzie, dar și pentru că nu purta centura de siguranță. Inculpatul a refuzat să semneze procesul verbal, invocând că nimeni din echipaj nu îl poate sancționa pentru contravenția rutieră, deoarece nici unul nu are calitatea de polițist rutier. Un agent i-a cerut inculpatului să semneze procesul verbal și pentru că acesta a refuzat din nou, agentul i-a aplicat o palmă, cerându-i să semneze. Cuprins de furie, inculpatul a scos un cuțit cu care l-a înjunghiat mortal pe agent. Ministerul Public a dispus trimiterea în judecată a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de omor calificat prevăzută de art. 189 alin. 1 lit. c C. pen. în concurs ideal cu infracțiunea de ultraj prevăzută de art. 257 alin. 1, 4 C. pen.
- Instanța de judecată va dispune:**
- A. schimbarea încadrării juridice din cele două infracțiuni în infracțiunea de omor prevăzută de art. 188 C. pen., cu reținerea circumstanței atenuante legale a provocării, prevăzută de art. 75 alin. 1 lit. a C. pen.;
- B. schimbarea încadrării juridice din cele două infracțiuni în infracțiunea de omor calificat prevăzută de art. 189 alin. 1 lit. c C. pen., cu reținerea circumstanței atenuante legale a provocării, prevăzută de art. 75 alin. 1 lit. a C. pen.;
- C. schimbarea încadrării juridice din cele două infracțiuni în infracțiunea de ultraj, prevăzută de art. 257 alin. 1, 4 C. pen.

43 În perioada 12.11.2017-23.01.2018, inculpatul X, fost concubin al persoanei vătămate Y, i-a trimis acesteia, zilnic, prin aplicația WhatsApp mai multe mesaje prin care a amenințat-o cu distrugerea locuinței și cu acte de violență, pentru a o determina să-i remită suma de 10.000 euro, sumă pe care inculpatul o aprecia că i se cuvine, deoarece reprezenta contravaloarea unor lucrări de modernizare pe care le efectuase la casa persoanei vătămate. Amenințările trimise de inculpat i-au cauzat o temere reală persoanei vătămate, deoarece cunoștea că inculpatul este o fire violentă. În aceeași perioadă, inculpatul a amenințat-o pe persoana vătămată prin viu grai și prin apeluri telefonice zilnice că va posta în mediul on-line mai multe înregistrări în care persoana vătămată apare în ipostaze intime, precizându-i că va face astfel încât și fiul acesteia să vadă acele înregistrări, în cazul în care nu va da curs solicitării inculpatului de a-i plăti suma de 10.000 euro, amenințările fiind de natură a-i crea o stare de profundă tulburare și temere. În data de 24.01.2018, în raport de amănările persoanei vătămate și apreciind că aceasta nu intenționează să-i dea banii, inculpatul a mers la locuința persoanei vătămate și pe fondul discuțiilor contradictorii purtate, a luat un cuțit din bucătărie cu care a amenințat-o în scopul de a-i remite banii pe care inculpatul aprecia că aceasta îi datorează. De teamă, persoana vătămată l-a rugat să lase cuțitul jos, spunându-i că va merge în dormitor de unde îi va aduce o sumă de 4000 euro, pe care o avea în locuință, urmând ca diferența să i-o dea în câteva zile. Inculpatul a urmărit-o pe persoana vătămată cu cuțitul în mână până în dormitor, unde aceasta, sub amenințarea cu cuțitul i-a înmănat suma mai sus menționată.

În sarcina inculpatului se va reține:

- A. infracțiunea de amenințare în formă continuată prevăzută de art. 206 cu aplicarea art. 35 alin. (1) C.pen., infracțiunea de șantaj în formă continuată, prevăzută de art. 207 alin. (1) și (3) C.pen., cu aplicarea art. 35 alin. (1) C.pen., infracțiunea de șantaj în formă continuată, prevăzută de art. 207 alin. (2) și (3), cu aplicarea art. 35 alin. (1) C.pen., infracțiunea de tâlhărie prevăzută de art. 234 alin. 1 lit.a) rap. la art. 233 C.pen.;
- B. infracțiunea de șantaj în formă continuată, prevăzută de art. 207 alin. (1) și (3), cu aplicarea art. 35 alin. (1) C.pen., infracțiunea de șantaj în formă continuată, prevăzută de art. 207 alin. (2) și (3), cu aplicarea art. 35 alin. (1) C.pen., infracțiunea de tâlhărie prevăzută de art. 233 C.pen.;
- C. infracțiunea de șantaj în formă continuată, prevăzută de art. 207 alin. (1), (2) și (3), cu aplicarea art. 35 alin. (1) C.pen și infracțiunea de tâlhărie prevăzută de art. 233 C.pen.

44 S-a reținut în actul de sesizare al Parchetului de pe lângă Judecătoria X., că la data de 16 martie 2018, în jurul orelor 21, 30, inculpatul A., fără a poseda permis de conducere, a condus autoturismul marca Audi, aparținând vărului său, pe mai multe străzi din municipiul G. și fiind oprit de un echipaj de poliție pentru că nu a acordat prioritate la trecerea de pietoni, a prezentat actul de identitate, arătând însă că nu are cu sine permisul de conducere. Întrucât, în urma verificării efectuate de lucrătorii de poliție în baza de date, s-a constatat că inculpatul nu figurează ca fiind posesor de permis de conducere și aducându-i-se la cunoștință acest aspect, inculpatul A. a declarat verbal că nu este posesor de permis de conducere eliberat de autoritățile române, însă este posesor de permis de conducere eliberat de autoritățile elvețiene. Ulterior, din adresa Serviciului Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, a rezultat că inculpatul A. nu este posesor de permis de conducere obținut în România, iar din comunicarea făcută de Centrul de Cooperare Polițienească Internațională din cadrul I.G.P.R. a rezultat că inculpatul A. nu deține permis de conducere eliberat de autoritățile elvețiene.

În data de 23.07.2018, inculpatul a fost sunat de administratorul societății comerciale Z. SRL și rugat să se deplaseze în interesul acestei societăți, la un depozit, pentru rezolvarea unei probleme urgente pe care administratorul nu o putea el însuși rezolva, fiind plecat din localitate. Neputându-l refuza, deoarece fusese ajutat cândva de administrator pentru a-și rezolva o problemă personală, inculpatul, deși s-a temut, a acceptat, astfel încât s-a deplasat pe câteva străzi din municipiul G., la volanul autoturismului Opel Astra aparținând societății mai sus menționate. În aceste împrejurări, doi polițiști din cadrul Serviciului Poliției Rutiere, aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, au procedat la oprirea în trafic a autoturismului marca Opel Astra, condus de inculpatul A. și i-au solicitat acestuia să prezinte actele personale și ale autoturismului pentru control. În prezența martorului M., șofer de taxi, inculpatul a prezentat certificatul de înmatriculare al autoturismului, proprietatea societății comerciale Z. SRL și a afirmat că se numește D., angajat al firmei și că actele sale de identitate și permisul de conducere se află la sediul societății. În urma verificărilor efectuate de polițiști pe echipamentul informatic aflat în dotarea autoturismului de serviciu, a reieșit că datele de identitate declarate verbal de inculpat nu corespund realității. Solicitându-i-se în mod ferm să își prezinte identitatea reală, inculpatul a coborât din autoturism și a îmbrâncit pe unul dintre cei doi polițiști (persoana vătămată V.), l-a lovit cu pumnii și picioarele, în zone nevitale, cauzându-i leziuni traumatice care au necesitat pentru vindecare 95 de zile de îngrijiri medicale, care nu i-au pus viața în primejdie.

După stabilirea identității reale a inculpatului și efectuarea verificărilor în baza de date, s-a constatat că inculpatul nu figurează ca fiind posesor de permis de conducere.

Instanța:

- A. va reține în sarcina inculpatului infracțiunile prevăzute de art. 327 alin. (1) C.pen., (fals privind identitatea), art. 335 alin.(1) cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen. (conducere a unui autovehicul pe drumurile publice de către o persoană care nu posedă permis de conducere în formă continuată) și art. 257 alin.(1) și (4) (ultraj) raportat la art. 194 alin. (1) litera b) C.pen., toate în concurs real, cu aplicarea art. 38 alin.(1) C.pen.;
- B. va reține în sarcina inculpatului două infracțiuni prevăzute de art. 335 alin. (1) C.pen. și infracțiunea prevăzută de art. 194 alin. 1 lit.b C.pen, toate aflate în concurs real;
- C. va reține în sarcina inculpatului două infracțiuni prevăzute de art. 335 alin. (1) C.pen. și infracțiunea prevăzută de art. 257 alin. (1) și (4), toate aflate în concurs real.

45 Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul X., a fost trimis în judecată inculpatul A. pentru comiterea a 3 infracțiuni de evaziune fiscală, prevăzute de art. 9 alin. 1 litera c din Legea 241/2005, cu aplicarea art. 38 alin. 1 și art. 5 C.pen., constând în aceea că, în calitate de administrator de fapt al SC F.SRL, a înregistrat cu știință în contabilitatea societății facturi fiscale, cunoscând că ele nu reflectau operațiuni comerciale reale, cu consecința deducerii în mod nejustificat a TVA, faptele având drept consecință calcularea eronată a TVA de plată pe care societatea era obligată să o plătească bugetului statului pentru anii 2013, 2018 și 2019 și astfel a prejudiciat bugetul de stat cu sumele de 23400 lei, 25700 lei și 15.300 lei.

În procedura de cameră preliminară inculpatul a acoperit integral prejudiciul cauzat, inclusiv penalități și dobânzi calculate la zi.

Prin sentința penală nr. 567/20 ianuarie 2019 a Tribunalului X. s-a constatat că nu s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale și s-a reținut incidența art. 10 alin. 1 din Legea 241/2005 în legătură cu prima infracțiune de evaziune fiscală, comisă în anul 2013. În baza art. 10 alin. 2 din lege a fost respinsă solicitarea inculpatului de a reține incidența art. 10 alin. 1 din lege pentru infracțiunile de evaziune fiscală comise în anii 2018 și 2019.

Soluția instanței este:

- A. corectă, întrucât inculpatul a comis o nouă infracțiune într-un interval de 5 ani de la comiterea faptei pentru care a beneficiat de prevederile art.10 alin.1 din Legea 241/2005;
 - B. este greșită, dispozițiile art. 10 alin. 1 fiind incidente cu privire la toate infracțiunile;
 - C. este greșită, deoarece dispozițiile art. 10 alin. 1 din lege sunt incidente numai cu privire la ultimele două infracțiuni.
-

46 Prin sentința penală nr. 563 din 5 noiembrie 2018 a Curții de Apel T, în baza art. 396 alin.(6) raportat la art.16 alin.(1) lit. f) C.pr.pen. (prescripția răspunderii penale) a fost încetat procesul penal împotriva inculpatului A. pentru săvârșirea infracțiunilor de fals intelectual prevăzută de art. 321 C.pen., participație improprie la înșelăciune prevăzută de art. 52 alin.(3) C.pen. raportat la art. 244 alin.(2) C.pen. și participație improprie la uz de fals prevăzută de art.52 alin.(3) C.pen. raportat la art.323 C.pen., totul cu aplicarea art.5 C.pen..

În baza art. 25 alin.3 raportat la art. 404 alin.(4) lit. g) C.pr.pen. s-a dispus anularea testamentului întocmit de o persoană necunoscută la data de 16.06.2011.

Prin sentință s-a reținut că după decesul numitului T., survenit la data de 05.08.2011, inculpatul A, în calitate de avocat, a înmănat lui R. un testament olograf ce prezenta aparența scrierii și a semnării lui de către numitul T., prin care acesta din urmă îi lăsa întreaga sa avere mobilă și imobiliară. Acest testament, prin încheierea numărul 7 din data de 16.06.2011, a fost atestat în privința datei, a identității părților și a conținutului, de către inculpatul A. în calitate de avocat.

Prin raportul de expertiză criminalistică din data de 12.05.2014, s-a stabilit că scrisul din cuprinsul testamentului nu a fost executat de numitul T., după cum nici semnătura nu a fost executată de acesta.

Testamentul a fost înmănat lui R. la data de 10.08.2011 la Cabinetul de avocat al inculpatului A., în prezența martorilor, întocmindu-se cu acest prilej un proces verbal. Ulterior, testamentul a fost folosit de către R. cu prilejul dezbaterii succesiunii de pe urma defunctului T. la B.N.P. C., fiind emis certificatul de moștenitor numărul X/31.08.2011 autentificat de notarul E.

S-a reținut că R. a fost beneficiar de bună-credință al testamentului și nu a avut nicio calitate procesuală în cursul urmăririi penale, astfel încât nu a fost citat la nici unul din termene la judecarea cauzei în primă instanță.

Soluția pronunțată de instanță:

- este legală, desființarea înscrisului fiind obligatorie întrucât acesta era fals, indiferent de citarea persoanei care a beneficiat de acesta;
- nu este legală, instanța având obligația de a cita pe R., persoană a cărei drepturi și interese legitime pot fi afectate;
- nu mai poate fi criticată întrucât R. nu poate declara apel împotriva sentinței.

47 Prin sentința penală 1/20.03.2017 a Tribunalului S., în temeiul art.396 alin.(5) raportat la art. 16 alin.(1) lit. b) teza I C.pr.pen. a fost achitat inculpatul X. pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin.(1), cu aplicarea art. 35 alin.(1) C.pen., iar în baza art.25 alin.(5) C.pr.pen. a fost lăsată nesoluționată acțiunea civilă formulată de partea civilă Regia Națională B.

Împotriva sentinței penale nr.1/20.03.2017 a Tribunalului S. au declarat apel Parchetul de pe lângă Tribunalul S., care a solicitat desființarea hotărârii atacate și în urma reevaluării ansamblului probator, condamnarea inculpatului X. și obligarea lui la repararea prejudiciului cauzat și partea civilă Regia Națională B., care a solicitat desființarea sentinței, condamnarea inculpatului X. și obligarea acestuia la plata despăgubirilor civile în cuantum de 5.788.303 lei, precum și a dobânzilor legale începând cu data comiterii faptei și până la plata efectivă a sumelor.

După înregistrarea dosarului pe rolul Curții de Apel S., la termenul de judecată din data de 23.10.2017, procurorul a învederat instanței că procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel S. retrage apelul declarat în cauză. La același termen de judecată, reprezentantul părții civile a învederat instanței că aceasta își însușește apelul declarat de procuror conform art.415 alin.(4) C.pr.pen..

Curtea de apel:

- va lua act de retragerea apelului declarat de procuror și va continua judecata cu privire la apelul inițial al părții civile, respingând cererea de însușire formulată în baza art.415 alin.(4) C.pr.pen.;
- va lua act de retragerea apelului declarat de procuror, va admite cererea de însușire a apelului formulată de partea civilă în baza art.415 alin.(4) C.pr.pen. și va continua judecata;
- va respinge solicitarea de a se lua act de retragerea apelului de către procuror întrucât nu a fost retras de procurorul imediat ierarhic superior al celui care l-a declarat, va respinge cererea de însușire formulată de partea civilă în baza art.415 alin.(4) C.pr.pen. și va continua judecata.

48 Inculpatul X, în cadrul judecării apelului declarat împotriva sentinței penale nr. 54/12.06.2017 a Tribunalului B., a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptei reținută în sarcina sa din infracțiunea de evaziune fiscală în formă continuată, prevăzută de art. 9 lit. c) din Legea nr. 241/2005 cu aplicarea art. 35 alin.(1) C.pen., în aceeași infracțiune în formă simplă și încetarea procesului penal ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale. Instanța de apel a respins cererea formulată de inculpat, precum și solicitarea acestuia de încetare a procesului penal, reținând că termenul de prescripție a răspunderii penale a început să curgă de la data epuizării infracțiunii și nu s-a împlinit până la data pronunțării deciziei.

Contestația în anulare declarată de inculpatul condamnat împotriva deciziei instanței de apel, prin care se invocă incidența dispozițiilor art. 426 alin.(1) lit. b) C.pr.pen., respectiv existența unei cauze de încetare a procesului penal constând în împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunea de evaziunea fiscală:

- A. va fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât chestiunea prescripției răspunderii penale nu mai poate fi examinată;
- B. va fi respinsă ca nefondată, în măsura în care termenul de prescripție nu era împlinit;
- C. va fi admisă în principiu dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege și va fi examinată pe fond chestiunea împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

49 Inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prevăzută de art. 13 ind. 2 din legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 cu aplicarea art. 35 alin. 1 și art. 5 C. pen., cauza aflându-se în procedura camerei preliminare, în calea de atac a contestației promovate de inculpat împotriva încheierii prin care s-a constatat legalitatea sesizării, a actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecării. În cauză, judecătorul de cameră preliminară a dispus remedierea unor neregularități privind precizarea și explicarea stării de fapt, dar și a fiecărui act material al infracțiunii continuate, în ce constă și în ce perioadă a fost comis fiecare dintre actele materiale, efectuate de către procuror.

În fața judecătorului de cameră preliminară investit cu soluționarea contestației, inculpatul a solicitat sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de pronunțare a unei decizii preliminare având ca obiect interpretarea art. 6 par. 3 din Directiva 2012/13 U.E. privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (transpusă în legislația națională în C. proc. pen.) propunând următoarea întrebare: „În cazul infracțiunilor continuate, care cuprind mai multe acte de executare comise la diferite intervale de timp și care, fiecare dintre ele realizează conținutul aceleiași infracțiuni, art. 6 par. 3 din Directivă trebuie interpretat în sensul că implică o informare detaliată pentru fiecare dintre aceste acte de executare, cu indicarea actului de executare și a datei la care a fost comisă fapta?”

Art. 6 par. 3 prevede următoarele: „statele membre se asigură că, cel mai târziu la prezentarea fondului acușării în instanță, se oferă informații detaliate cu privire la acușare, inclusiv natura și încadrarea juridică a infracțiunii, precum și forma de participare a persoanei acușate.”

A mai precizat inculpatul că potrivit dispozițiilor art. 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, dispozițiile acestuia se aplică cu prioritate față de altă dispoziție de drept intern, prin raportare la dispozițiile art. 148 din Constituție și că dispozițiile art. 267 din Tratat prevăd obligativitatea instanței naționale de a adresa întrebarea preliminară atunci când o astfel de întrebare este formulată în fața instanței naționale ale cărei decizii nu pot fi supuse unei căi de atac în dreptul intern (așa cum este cazul în speță, aflată, în calea de atac a contestației, în etapa camerei preliminare) și a mai arătat că acestea nu sunt inadmisibile.

Judecătorul de cameră preliminară:

- A. nu poate respinge cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, pe considerentul exclusiv că sunt îndeplinite cerințele art. 267 TFUE, hotărârea ce se va pronunța nu este susceptibilă de a fi supusă unei căi de atac, întrebarea are legătură cu cauza, litigiul este real, iar răspunsul instanței este necesar pentru soluționarea pricinii și nu există o altă hotărâre a instanței europene în materie;
- B. admite cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, pe considerentul că potrivit interpretării instanței în cauza Cilfit, un organ jurisdicțional de drept intern ale cărui decizii un pot face obiectul unei căi de atac potrivit dreptului intern este obligat, atunci când în fața lui se formulează o întrebare privind dreptul european, să sesizeze Curtea de Justiție;
- C. respinge cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, în măsura în care apreciază ca fiind incidentă teoria actului clar, modul de aplicare a dispozițiilor Directivei în discuție fiind atât de evidente încât nu lasă loc niciunui dubiu rezonabil în ce privește obligația de respectare a dreptului la informare a persoanei acușate.

50 Prin sentința penală nr. 489/5 noiembrie 2017 a Judecătoria X. au fost condamnați A., B. și C. după cum urmează:

-inculpații A. și B. la pedeapsa amenzii penale pentru comiterea în data de 14 septembrie 2016 a infracțiunii de lovire prevăzută de art. 193 alin. 2 C.pen. asupra persoanei vătămate D., șofer de taxi, constând în aceea că în data mai sus menționată l-au lovit pe D. pe motiv că le-a ocupat locul de parcare din fața blocului dar și pentru că D., la rândul său, ca urmare a conflictului spontan, l-a lovit pe A. cu picioarele, persoanei vătămate D. fiindu-i cauzate leziuni traumatice ce au necesitat pentru vindecare 15 zile de îngrijiri medicale.

-inculpatul C. la 3 ani și 2 luni închisoare, pentru infracțiunea de furt prevăzută de art. 228 alin. 1 C.pen., constând în aceea că în aceeași împrejurare, profitând de faptul că persoana vătămată D. era implicată în conflictul cu A. și B., fără o înțelegere prealabilă cu aceștia, i-a sustras lui D. din autoturismul care era deschis, suma de 9000 lei.

Din cazierul judiciar al inculpaților a rezultat că A. și C. nu au antecedente penale, iar inculpatul B. a fost condamnat anterior la 1 an și 2 luni închisoare pentru furt prin sentință rămasă definitivă la 17 octombrie 2014.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel în termenul legal Parchetul de pe lângă Judecătoria X. Inculpatul C. a declarat apel în termen de o lună de la comunicarea copiei minutei iar cererea de repunere în termenul de apel formulată în fața instanței de apel a fost respinsă, instanța de apel constatând că nu a invocat și nu a dovedit o cauză temeinică care să-l fi împiedicat să declare apel în termen.

Parchetul de pe lângă Judecătoria X. a solicitat să se dispună încetarea procesului penal față de inculpatul A. deoarece așa cum rezultă din plângerea prealabilă depusă la poliție împotriva lui A. și B., aceasta a fost formulată la data de 20 decembrie 2016, peste termenul prevăzut de lege.

Inculpatul C. a declarat apel pentru motivul că pedeapsa care i-a fost aplicată este nelegală, în raport cu faptul că nu are antecedente penale și că a recuperat prejudiciul cauzat.

Instanța de apel, constatând că, într-adevăr, plângerea prealabilă a persoanei vătămate a fost formulată tardiv:

- A. va respinge ca tardiv apelul inculpatului C., va admite apelul parchetului în ceea ce-l privește pe inculpatul A. și va extinde acest apel și în ceea ce-i privește pe inculpații B. și C.;
- B. va respinge ca tardiv apelul inculpatului C., va admite apelul parchetului în ceea ce-l privește pe inculpatul A. și va extinde apelul față de inculpatul B.;
- C. va respinge ca tardiv apelul inculpatului C., va admite apelul parchetului în ceea ce-l privește pe inculpatul A., însă instanța de apel nu va extinde apelul asupra niciunuia dintre inculpații B. și C.